

Mikro Öğretim Aracılığıyla Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarını Öğretim Stilleri Yelpazesinde Güçlendirmek

Tarık BALCI^{ID}, Mehmet YANIK^{ID}

DOI: <https://doi.org/10.38021asbid.1202265>

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Balıkesir Üniversitesi,
Spor Bilimleri Fakültesi,
Balıkesir/Türkiye

Öz

Bu çalışma, mikro öğretim tekniğinin beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stilleri hakkındaki bilgi düzeylerini ve stilleri uygulama becerilerini artırmadaki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. 16 hafta süren çalışmada, tek örneklem ön-son test deneysel deseni kullanılmış ve çalışmaya Mikro Öğretim dersine kayıtlı 46 beden eğitimi öğretmen adayı katılmıştır. Verilerin toplanmasında, “Özel Öğretim Yöntemleri Bilgi Testi (ÖÖYBT)” ve “Beden Eğitimi ve Sporda Yöntem Uygulama Becerileri Gözlem Formu’ndan (BESYUBGF)” yararlanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ise, betimsel istatistikler, bağımlı örneklem t-testi, Cohen’s d ve sınıf içi korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre öğretmen adaylarının ÖÖYBT ve BESYUBGF ön-test puan ortalamalarının sırasıyla 15.07±4.09 ve 4.14±0.56, son-test puan ortalamalarının ise sırasıyla 19.78±3.02 ve 4.49±0.54 olduğu belirlenmiştir. İki ölçüm aracından elde edilen ön-son-test ortalamaları arasında elde edilen bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir (p<0.001). Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda, beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stillerine ilişkin bilgi düzeyinin ve stilleri uygulama becerilerinin artırılmasında mikro öğretim tekniğinin etkili olduğu söylenebilir.

Sorumlu Yazar:

Tarık BALCI
baun.tarikbalci@gmail.com

Anahtar kelimeler: Beden Eğitimi, Beden Eğitimi Öğretmen Adayları, Öğretim Stilleri, Mikro Öğretim

Empowering Pre-Service Physical Education Teachers on the Spectrum of Teaching Styles through Micro-Teaching

Abstract

This study, it was aimed to determine the effect of the micro-teaching technique on increasing the knowledge level of pre-service physical education teachers about teaching styles and their ability to apply these styles. In this study, which lasted 16 weeks, a single group pre-post test experimental design was used and 46 pre-service physical education teachers enrolled in the Micro Teaching course participated in the study. ‘Special Teaching Methods Knowledge Test (ÖÖYBT)’ and ‘Method Application Skills Observation Form in Physical Education and Sports (BESYUBGF)’ were used to collect data. In the evaluation of the data, descriptive statistics, dependent samples t-test, Cohen’s d, and intraclass correlation coefficient were used. According to the research findings, it was determined that the pre-test mean scores of ÖÖYBT and BESYUBGF were 15.07±4.09 and 4.14±0.56, respectively, and the mean scores of the post-test were 19.78±3.02 and 4.49±0.54, respectively. These differences between the pre-post-test averages obtained from the two measurement tools were found to be statistically significant (p<0.001). In line with the results obtained from the research, it can be said that the micro-teaching technique is effective in increasing the knowledge level of pre-service physical education teachers about teaching styles and their ability to apply styles.

Keywords: Physical Education, Pre-Service Physical Education Teachers, Teaching Styles, Micro-Teaching

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi:
10.11.2022

Kabul Tarihi:
07.12.2022

Online Yayın Tarihi:
23.12.2022

Giriş

Öğrenciler arası bireysel farklılıklar ve günümüz beden eğitimi ve spor öğretim programlarının çok boyutlu amaçları ile kazanımları beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde çeşitli öğretim yollarını kullanmalarını gerektirmektedir. Bu açıdan, Mosston ve Ashworth'ün (2008) Öğretim Stilleri Yelpazesi, derslerin kapsayıcı olması için fırsatlar oluşturmak, çok boyutlu öğrenme çıktılarına ulaşmak ve nihayetinde öğretim programlarının etkili bir şekilde uygulanmasını sağlamak için birçok önemli araştırmacı tarafından beden eğitimi öğretiminde kullanılan en önemli metodolojik araçlardan biri olarak kabul görmektedir (Garn ve Byra, 2002; Goldberger vd., 2012; Sanchez vd., 2012; Byra, 2018; Ashworth, 2020; Byra, 2019; Bradford vd., 2020; SueSee, 2020; Chatoupis, 2021). Ülkemizde de 2006, 2009, 2013, 2017 ve son olarak 2018 yıllarında uygulamaya konan Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programlarında (MEB, 2006, 2009, 2013, 2017, 2018) öğretmenlerin ders kazanımlarına ulaşmaları için çeşitli öğretim stillerini kullanmaları gerektiği önemle üzerinde durulan bir konu olmuştur.

Mosston ve Ashworth'ün (2008) Öğretim Stilleri Yelpazesi'nde, her biri eğitimin farklı amaçlara ulaşılmasına katkı sağlayacak nitelikte 11 öğretim stili bulunmaktadır. Bunlar: Komut [A], Alıştırma [B], Eşli Çalışma [C], Kendini Denetleme [D], Katılım [E], Yönlendirilmiş Buluş [F], Yakınsak Buluş [G], Iraksak Buluş [H], Öğrencinin Tasarımı [I], Öğrencinin Başlatması [J] ve Kendi Kendine Öğretme [K] stilleridir. A'dan E'ye kadar olan stiller ülkemizde genellikle sunuş kümesi stilleri (*reproduction cluster teaching styles*) olarak bilinmektedir. Bu stillerin her birinin ayırıcı özellikleri olmakla birlikte, genel olarak bu stillere özgü derslerde öğrenciler, öğretmenin gösterdiği ve açıkladığı şekilde etkinlikleri tekrar/taklit ederler. F-K Stilleri ise ülkemizde buluş kümesi stilleri (*production cluster teaching styles*) olarak bilinmektedir. Bu stillerin de yine farklı özellikleri bulunmakla birlikte, genel olarak bu stillere özgü derslerde/yaşantılarda öğrenciler, daha önce bilmedikleri (bilinmeyen) yeni bilgileri/becerileri kendileri keşfederler ve bilgiyi/beceriye kendileri oluştururlar/üretirler. Diğer bir ifade ile sunuş kümesi stillerinin amacı, genel olarak, öğretici tarafından gösterilen ve açıklanan hareketin/etkinliğin veya bilinen bilgi/becerinin doğru bir şekilde (mümkün olduğunca) tekrar/taklit edilmesidir. Öte yandan, buluş kümesi stillerinin amacı, öğrencilere yeni bir beceri keşfetme/üretme fırsatları sağlamaktır.

Öğretim Stilleri Yelpazesi, 'karşıt-olmayan' (non-versus) anlayışa sahiptir, diğer bir ifade ile tüm öğretim stillerine eşit ölçüde değer verir. Çünkü, yelpazedeki her bir stil ayırıcı özelliklere sahiptir ve bu nedenle de tek başına ancak belirli öğrenme çıktılarına ulaşılmasını sağlayabilir. Diğer bir ifadeyle, tek bir öğretim stilinin kullanımı yoluyla tüm öğrenme hedefleri karşılanamaz (Mosston ve Ashworth, 2008). Araştırmacılar da beden eğitimi ve spor dersi öğretim programlarının çok boyutlu amaçlarına (bilişsel, duyuşsal, sosyal, psiko-motor) vurgu yaparak, çeşitli hedeflere tek

başına bir öğretim stili veya sınırlı sayıda öğretim stiliyle ulaşılamayacağını öne sürerler (Kulinna & Cothran, 2003; Syrmipas vd., 2017; SueSee ve Barker, 2019). Bu doğrultuda, beden eğitimi öğretmenlerinin geniş bir öğretim stili repertuarına sahip olup, derslerinde öğrencilerin ve öğretim programlarının gereksinimleri karşılayacak farklı stilleri kullanıyor olmaları önem arz etmektedir.

Birleşik Krallık (Curtner-Smith vd., 2001), Yunanistan ve Macaristan (Salvara ve Bironé, 2002), İsveç (SueSee ve Barker, 2019), Türkiye (Saraç-Yılmaz vd., 2005; İnce ve Hünük, 2010; Parsak ve Saraç, 2019), Yunanistan (Syrmipas vd., 2016, 2017), ABD (Kulinna ve Cothran, 2003), Finlandiya (Jaakkola ve Watt, 2011), Avustralya (SueSee vd., 2018, 2019); ABD, Kore, Avustralya, Fransa, İngiltere, Portekiz, Kanada (Cothran vd., 2005) ve Estonya, Macaristan, Letonya, Litvanya, ve İspanya'da (Hein vd., 2012) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin diğer stillerden daha baskın bir şekilde alıştırma stilini ve ayrıca komut stilini kullandıkları, en az ise kendi kendine öğretme, öğrencinin başlatması, öğrencinin tasarımı ve kendini denetleme stillerini kullandıkları rapor edilmiştir. Diğer yandan, Türkiye (Saraç ve Muştı, 2013; Cengiz ve Serbes, 2014; Serbes ve Cengiz, 2015; Yıldız vd., 2018), ABD (Zeng, 2016; Wilkinson vd., 2019) ve Yunanistan'da (Syrmipas ve Digelidis, 2014) öğrenim gören beden eğitimi öğretmen adayları ile yapılan araştırmaların sonuçları da kısmen benzer şekilde öğretmen adaylarının alıştırma ve komut stillerini daha fazla tercih ettiklerini göstermektedir.

Araştırmacılar, öğretmenlerin öğretim stilleriyle ilgili deneyim eksikliğinin olduğunu, bu deneyim eksikliğinin, öğretmenlerin öğretim stillerini derslerde kullanmalarını etkilediğini (Kulinna ve Cothran, 2003; Cothran vd., 2005) ve öğretim stillerine ilişkin yalnızca teori bilgisine sahibi olmanın yeterli olmadığını belirtmektedir (SueSee, 2020). Bununla birlikte, beden eğitimi öğretmenlerinin, öğrencilerinin gereksinimlerini karşılamak için çeşitli-farklı öğretim stillerini kullanabilme bilgi ve becerilerine sahip olmaları gerekmektedir (Jaakkola ve Watt, 2011). Dolayısıyla lisans dersleri sırasında beden eğitimi öğretmen adaylarının çeşitli öğretim stillerini deneyimlemeleri önemlidir (SueSee vd., 2018; Wilkinson vd., 2019). Ayrıca beden eğitimi öğretmenlerinin belirli bir öğretim stilinin kullanımına ilişkin kendilerini yeterli algılama durumlarının ilgili öğretim stillerini kullanma durumlarını etkileyebileceği yönünde araştırma sonuçları bulunmaktadır (Syrmipas vd., 2016). Bu düşünceden hareketle, mevcut araştırmada, Öğretim Stilleri Yelpazesi'nde (Mosston ve Ashworth, 2008) yer alan A-E stillerine ilişkin bilgi düzeyinin ve stilleri derslerde uygulama becerisinin artırılmasında genel eğitim literatüründe sıkça araştırılmış olan mikro öğretim tekniğinin beden eğitimi alanında kullanılabilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Ders süresi ve derse katılan öğrencilerin sayısı bakımından sınırlandırılmış, gerçek sınıflara benzetilen ancak denetimli bir ortamda, öğretmen adayına öğretim becerisi kazandırma ve becerisini geliştirme odaklı bir teknik olan mikro öğretim (Allen, 1980), 1960'lı yıllarda öğretmen

yetiştirmede niteliğin arttırılması amacıyla gerçekleştirilen deneysel bir program kapsamında Stanford niversitesi'nde geliştirilmiş (Demirel, 2017), lkemizde ise 1990'lardan sonra ğretmen yetiştirme lisans programlarına dahil edilmiştir (YK, 1998, 2007, 2018).

Mikro ğretim tekniği, yeni ğretim stratejilerini planlama ve uygulama noktasında ğretmen adaylarına zgn imkanlar sağlar ve kazanılan bilgi ve becerileri uygulamaya aktarmalarına, kuram ve uygulama arasında köprü kurmalarına olanak tanır (Ocak, 2018). Genel olarak mikro ğretim tekniğinde, ğretmen adayları bir ders planı hazırlar ve plan doğrultusunda, yapılandırılmış bir ortamda az sayıda öğrenciden oluşan bir sınıfa, 5-20 dakikalık bir süreçte ders uygulaması gerçekleştirir. Dersin sonunda, akranlar ve ğretim elemanı, mikro dersi işleyen ğretmen adayına performansı hakkında geribildirim sunar. Bu süreçte aynı zamanda veri kaybının önüne geçmek amacıyla mikro ders, video kamera ile kaydedilir. Demirel'e (2017) göre, mikro ğretim tekniğindeki "ğret-yeniden ğret" döngüsü genel olarak altı basamağı içerir: (i) ğretmen adayı, verilen görevin gereksinimlerine uygun olarak bir ders planı hazırlar, (ii) ders planı doğrultusunda akranlarına mikro dersi uygular, (iii) ğretim işleminin ne derece başarıyla yerine getirildiğine dair ğretmen adayına sözlü, yazılı, ve/veya video kaydı ile geribildirim sunulur, (iv) alınan geribildirimler işığında yeniden ders planı hazırlanır, (v) düzeltmeler yapılmış yeni ders planı doğrultusunda ğretmen adayı, yeniden mikro dersi uygular ve (vi) ğretim sürecinde gerçekleştirilen ya da gerçekleştirilmeyen iyileştirmelerle ilgili sözlü, yazılı ve/veya video kaydı ile tekrar geribildirim sunulur.

Literatür incelendiğinde, Atav vd.'nin (2014) zel ğretim yöntemleri II dersini alan dördüncü sınıf biyoloji ğretmen adayları ile yürütmüş olduğu araştırmasının sonuçlarına göre ğretim becerileri açısından hataların ve eksikliklerin düzeltilmesinde ve mesleki olumlu tutum geliştirmede mikro ğretim tekniğinin etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmen adayları teorik olarak öğrenilenlerin uygulamaya aktarılmasına katkı sağlamasından ötürü mikro öğretimin daha çok kullanılması gerektiği noktasında önerilerde bulunmuştur. Mikro ğretim tekniğine ilişkin sınıf ğretmeni adaylarının görüşlerinin belirlendiği bir diğer araştırmanın sonuçları (Karadağ ve Akkaya, 2013), mikro öğretimin özgüveni geliştirme, yöntem ve teknik bilgisi edinme ve mesleki deneyim kazanma bakımından önemli katkılar sağladığını göstermiştir. Küçükoğlu vd. (2012) tarafından ğretim becerilerinin arttırılmasında mikro öğretimin etkisine ilişkin okul öncesi eğitimi ğretmen adayları ile yürütülen araştırmanın sonuçları da mikro öğretimin öğrenme-öğretme sürecinde meydana gelen güçlüklerin azaltılmasında etkisinin olduğu, ğretim deneyimi bakımından değerli görüldüğü ve ğretim becerilerinin sergilenmesinde aday öğretmenlerin daha rahat olmalarına katkı sağladığı, sonuç olarak, mikro öğretimin ğretim becerilerinin arttırılmasında olumlu katkısının olduğu rapor edilmiştir. Özel ğretim I dersine kayıtlı sosyal bilgiler ğretmen adayları ile yürütülen diğer bir araştırmada (Tok, 2016), mikro öğretimin ğretmen adaylarının öz yeterlik inançlarında ve

mesleki tutumlarında olumlu etki yarattığı, mesleğe hazırladığı, kuram ve uygulamanın birlikteliğini sağlayarak öğretim becerilerini arttırdığı, öz değerlendirme ve düzeltme olanağı sağladığı, mesleğe yönelik öz güveni desteklediği, ders heyecanlarının azalmasına olanak sağladığı, etkin ve keyifli bir yol olarak nitelendirdikleri anlaşılmaktadır. Arslan (2021) tarafından sınıf öğretmeni adayları ile yürütülen çalışma sonucunda da mikro öğretimin öğretmen adaylarına öğretmenlik deneyimlerine yönelik bilgi-becerilerin kazandırılmasında oldukça katkısının olduğu rapor edilmiştir.

Uluslararası alan yazında çeşitli araştırmalardan ve dokümanlardan bilindiği kadarıyla, Yunanistan (Syrmpas ve Digelidis, 2014; Syrmpas vd., 2020), ABD (Byra, 2000; Zeng, 2016; Wilkinson vd., 2019; Byra, 2020; Curtner-Smith, 2020), Avustralya (Pill ve Rankin, 2020) gibi ülkelerin beden eğitimi öğretmen yetiştirme lisans programlarında öğretim stillerine yönelik bilgi düzeyinin ve/veya stilleri uygulama becerilerinin kazandırılmasında mikro öğretim uygulamalarının kullandığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, daha önce öğretim stillerine ilişkin bilgi düzeyini ve/veya stilleri uygulama becerilerini desteklemeye yönelik herhangi bir deneysel araştırmanın yayınlanmadığı gözlenmiştir. Mevcut araştırmanın, bu yönüyle, literatüre önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Cothran vd. (2005) de aynı durum üzerine, öğretmenlerin lisans programları veya mesleki gelişim programları aracılığıyla, stilleri öğretme yollarının etkili olup olmadığını belirleyecek araştırmalara ihtiyaç duyulduğunu ve çeşitli ülkelerin öğretim stilleri konusunda öğretmen adaylarını nasıl geliştirdiğine dair mevcut raporların oldukça sınırlı olduğunu belirtmiştir.

Lisans öğrenimleri sırasında beden eğitimi öğretmen adaylarının çeşitli öğretim stilleri hakkında deneyim kazanması, mesleğe atıldıklarında kazanımlar doğrultusunda en uygun stili kullanabilmeleri açısından önemlidir. Bir dizi öğretim stilini kullanabilme bilgi ve becerisinin edinilmesi de öğretmen adaylarının bu stillere ilişkin öğretmen yetiştirme lisans programı kapsamında teorik ve uygulamalı öğrenme yaşantısı fırsatları sunulması ile mümkündür. Bu düşünceden hareketle, mevcut çalışmada, beden eğitimi öğretmen adaylarının sunuş kümesi içerisinde yer alan A-E stillerine yönelik bilgi düzeylerinin ve bu stilleri uygulama becerilerinin arttırılmasında mikro öğretim tekniğinin etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın genel amacı doğrultusunda aşağıda yer alan araştırma sorularına yanıt aranmıştır:

1. Mikro öğretim tekniği ile ders alan beden eğitimi öğretmen adaylarının özel öğretim yöntemleri bilgi testi ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
2. Mikro öğretim tekniği ile ders alan beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi ve sporda yöntem uygulama becerileri gözlem formu ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından tek örneklem ön test – son test desenine uygun olarak yürütülmüştür. Bu araştırma deseninde, katılımcılardan elde edilen bağımlı değişkene ilişkin ölçümler, uygulama öncesi ön test, sonrasında ise son test olarak aynı katılımcılarla ve aynı ölçüm araçlarıyla elde edilir (Karasar, 2017; Büyüköztürk vd., 2019). Bu çalışmada beden eğitimi öğretmen adaylarının sunuş kümesi içerisinde yer alan öğretim stillerine ilişkin bilgi düzeyinin ve stilleri uygulama becerisinin arttırılmasında mikro öğretim tekniğinin etkisi incelenmeye çalışıldığı için araştırma tek örneklem ön test – son test araştırma deseninde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın deseninin sembolik görünümü:

G= işlem yapılan grup,

O1= Beden eğitimi öğretmen adaylarından alınan ön ölçümü,

X= deneysel işlemi,

O2= Beden eğitimi öğretmen adaylarından alınan son ölçümü göstermektedir.

Tablo 1.

Tek grup ön test – son test deseni

Grup	Ön test	İşlem	Son test
G	O1	X	O2

Çalışma Grubu

Araştırmaya, 2021-2022 eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesinde öğrenim gören ve YÖK'ün (2018) Seçmeli Meslek Bilgisi havuzunda yer alan '*Mikro Öğretim*' dersine kayıtlı son sınıf 46 beden eğitimi öğretmen adayı katılmıştır. Beden eğitimi öğretmen adaylarının %56.5'ini erkek, %43.5'ini ise kadın bireyler oluşturmuştur. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme (criterion sampling) yöntemi kullanılmıştır. Bu durumda örneklem için belirlenen ölçütü karşılayan birimler örnekleme alınır (Büyüköztürk vd., 2019). Bu çalışmada katılımcı olarak yer alacak beden eğitimi öğretmen adaylarının seçiminde kullanılan ölçütler ise daha önce üçüncü yarıyılıda '*Öğretim İlke ve Yöntemleri*' ve '*Beden Eğitimi-Spor Öğrenme ve Öğretim Yaklaşımları*' beşinci yarıyılıda ise '*Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi*' derslerini alıp başarılı olmak belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Özel Öğretim Yöntemleri Bilgi Testi (ÖÖYBT)

Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stillerine (A-E Stilleri) yönelik bilgi düzeylerindeki değişimin incelenmesinde Kaya Saylam (2019)'ın doktora çalışmasında geliştirilen "Özel Öğretim Yöntemleri Bilgi Testi'nden (ÖÖYBT)" yararlanılmıştır. Araştırmacı, bilgi testini geliştirirken Mosston ve Asworth'un (2008) *Beden Eğitimi Öğretimi* adlı kaynağından yararlanmıştır. Özel Öğretim Yöntemleri Bilgi Testi'nde A-E Stillерinin hedeflerini, stillerle ilgili yorumları, stillerin yapısını, nasıl uygulanacağını ve gelişim alanları ile ilgili bilgileri ölçen toplam 25 çoktan seçmeli soru bulunmaktadır. Testin KR20 Alpha katsayısı .82, Ortalama madde güçlüğü .61, ortalama ayırt edicilik indeksi ise .50 olarak hesaplanmıştır.

Beden Eğitimi ve Sporda Yöntem Uygulama Becerileri Gözlem Formu (BESYUBGF)

Beden eğitimi öğretmen adaylarının mikro derslerinde öğretim stillerini uygulama beceri değişimin incelenmesinde Kaya Saylam (2019)'ın doktora çalışmasında geçerlilik ve güvenilirliği gerçekleştirilen *Beden Eğitimi ve Sporda Yöntem Uygulama Becerileri Gözlem Formu (BESYUBGF)* kullanılmıştır. Araştırmacı, gözlem formunu geliştirirken Mosston ve Asworth'un (2008) *Beden Eğitimi Öğretimi* adlı kaynağından yararlanmıştır. Gözlem formunda Etkileşim Öncesi (13 madde), Etkileşim Esnası (26 madde) ve Etkileşim Sonrası Kararlar (6 madde) olmak üzere toplam 45 madde bulunmaktadır. Formun Cronbach Alpha katsayısı .86-.97 arasında değişmektedir. Gözlem formunda yer alan her bir ana başlık altındaki maddelerin değerlendirmesi, 1-Kabul edilemez, 2-Gelişmeye ihtiyacı var, 3-Temel düzeyde, 4-Yeterli, 5-Üstün şeklinde gerçekleştirilmektedir.

Deneysel Uygulama Süresi

16 hafta süren bu araştırmada, deneysel işlem süreci öncesinde ÖÖYBT ön test olarak uygulanmış ve ilk dört haftalık süreçte öğretim stillerine ilişkin teorik dersler verilmiştir. Deneysel sürecin 5. haftasından 9. haftasına kadar olan süreçte beden eğitimi öğretmen adaylarının stilleri uygulama performanslarını inceleyebilmek amacıyla birinci mikro öğretim uygulamaları (BESYUBGF ön testleri) gerçekleştirilmiştir. Bu uygulamalar hem veri kaybını önlemek hem de öğretmen adayına geribildirim sunabilmek amacıyla video kamera ve yaka mikrofonu aracılığıyla kayıt altına alınmıştır. Öğretmen adaylarının işleyeceği tüm mikro öğretim dersleri Sony HDR-CX405 video kamera kullanılarak kayıt altına alınmıştır. Aynı zamanda ders süresince sözlü davranışları kaydetmek için öğretmen adaylarının üzerinde SONY ICD-PX470 ses kayıt cihazı bulunmuştur. Ayrıca, ses kaybını önlemek adına öğretmen adayının giysisine BOYA BY-M1 Pro yaka mikrofonu takılmıştır. Video kayıtlar elde edikten sonra Adobe Premiere Pro 2021

programından yararlanılarak, kamerayla kaydedilen görüntüler ile ses kayıt cihazıyla kaydedilen seslerin eşgüdümü sağlanmıştır.

Uygulama haftaları sürecinde, her bir öğretmen adayı, MEB (2018) kazanımlarını ve seçmiş olduğu öğretim stilinin yapısını dikkate alarak ders planı hazırlamış ve plan doğrultusunda yaklaşık 10 dakikalık mikro öğretim gerçekleştirmiştir. Mikro öğretimi tamamladıktan sonra her bir öğretmen adayı, öncelikle uygulamadaki performansı için kendisini değerlendirmiştir. Ardından, uygulama yapan öğretmen adayına akranlar ve uzman (öğretim üyesi) tarafından geribildirim sunulmuştur. Ayrıca, her bir öğretmen adayına hem kendi mikro öğretim uygulamasının video kaydı sunulmuş hem de bu mikro öğretim uygulamasındaki performansına yönelik uzman değerlendirme raporu onunla paylaşılmıştır. İlk uygulamalar tamamlandıktan sonra öğretmen adaylarından akran ve uzman geribildirimleri ile kendisinin güçlü ve eksik olduğu düşündüğü yanlarını dikkate alarak aynı konuyu deneysel sürecin 10. haftasından 15. haftasına kadar olan süreçte yeniden planlayıp dersi işlemeleri istenmiştir. Öğretmen adayları, daha sonra, bu geribildirimleri dikkate alarak aynı öğretim stiliyle, aynı konuyu, deneysel sürecin 10. haftasından 15. haftasına kadar olan süreçte yeniden planlayıp uygulamıştır (BESYUBGF son testleri). Yeniden mikro öğretim sürecinde öğretmen adaylarına benzer şekilde 10 dakikalık süre tanınmıştır. Araştırmanın 16. Haftasında ise ÖÖYBT son testleri tamamlanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler öncelikle SPSS paket programı aktarılmış ve analize geçilmeden önce parametrik testlerin uygulanabilmesi için gereken veri setinin normallik dağılımı varsayımı, ± 1.5 çarpıklık ve basıklık ölçütü (Tabachnick ve Fidell, 2013) aracılığıyla incelenmiştir. Buna göre, ÖÖYBT ve BESYUBGF ön test ve son test ortalamalarına ilişkin çarpıklık-basıklık değerlerinin ± 1.5 içerisinde yer aldığı ve veri setinin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Verilerin analizinde, betimsel istatistikler ve bağımlı örneklem t-testi kullanılmıştır. Ortalamalar arasındaki farkın standartlaştırılması için etki büyüklükleri (Cohen's *d*) incelenmiş ve Cohen's *d* değeri; .20 küçük; .50 orta ve .80 geniş etki düzeyi olarak yorumlanmıştır (Cohen, 1988). BESYUBGF aracılığıyla öğretim stillerini uygulama becerisini değerlendiren iki uzman arasındaki uyumun belirlenmesi için sınıf içi korelasyon katsayısı hesaplanmış, iki değerlendirici arası uyumun ön test ölçümleri için .91, son test ölçümleri içinse .87 olduğu saptanmıştır. Buna göre değerlendiriciler arası yeterli düzeyde uyum olduğu anlaşılmaktadır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular

Bu bölümde araştırmada elde edilen bulgular yer verilmiştir. Araştırmada mikro öğretim tekniğinin sunuş kümesi öğretim stillerine ilişkin bilgi düzeyine ve bu stilleri uygulama becerilerine etkisi incelenmiştir. Bu bölümde çalışmanın amacı doğrultusunda belirlenen araştırma sorularına ilişkin ÖÖYBT ve BESYUBGF'ndan elde edilen bulgular aşağıda yer almaktadır:

Tablo 2.

ÖÖYBT Ön Test ve Son Test Puanlarının Karşılaştırılmasına İlişkin T Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	Ölçümler	\bar{X} (Ss) (n=46)	t (45)	p	d
ÖÖYBT	Ön test	15.07 (4.09)	-9.783	<.0001	1.44
	Son test	19.78 (3.02)			

Tablo 2'den elde edilen araştırma bulgularına göre beden eğitimi öğretim adaylarının ÖÖYBT ön-test puan ortalamalarının 15.07±4.09 ve son-test puan ortalamalarının ise 19.78±3.02 olduğu belirlenmiştir. İki ölçüm aracından elde edilen ön-test ve son-test puan ortalamaları arasında elde edilen bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı (t=-9.783 ; p<.0001) ve bu farkın geniş etki büyüklüğüne (d=1.44 ; d>0.8) sahip olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3

BESYUBGF Ön Test ve Son Test Puanlarının Karşılaştırılmasına İlişkin T Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	Ölçümler	\bar{X} (Ss) (n=46)	t (45)	p	d
BESYUBGF	Ön test	4.14 (.56)	-9.265	<.0001	1.35
	Son test	4.49 (.54)			

Tablo 3'ten elde edilen araştırma bulgularına göre beden eğitimi öğretim adaylarının BESYUBGF ön-test puan ortalamalarının 4.14±.56 ve son-test puan ortalamalarının ise 4.49±.54 olduğu belirlenmiştir. İki ölçüm aracından elde edilen ön-test ve son-test puan ortalamaları arasında elde edilen bu farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı (t=-9.265 ; p<.0001) ve bu farkın geniş etki büyüklüğüne (d=1.35 ; d>0.8) sahip olduğu tespit edilmiştir.

Tartışma ve Sonuç, Öneriler

Mikro öğretim tekniği kullanılarak gerçekteştirilen 16 hafta süreli bu çalışmanın katılımcıları olarak beden eğitimi öğretim adayları seçilmiştir. Geleceğın öğretimlerini lisans dönemlerinde farklı öğretim stilleriyle tanıştırmak, gerçekte öğretim dünyasına girmeden her bir stili öğretim repertuarlarına dahil etmelerine, bu konuda pratik yapmalarına imkân sağlamak önemlidir. Güncel beden eğitimi ve spor dersi öğretim programlarının çok boyutlu amaçlarına ulaşılabilme noktasında

öğretmenlerin çeşitli öğretim stillerini kullanmaları gerektiği literatürde iyi bir şekilde rapor edilmesine rağmen (Örn. Kulinna & Cothran, 2003; Syrmpas vd., 2017; SueSee ve Barker, 2019) hem ülkemizde hem de yurtdışında yapılan bir çok araştırma sonucu beden eğitimi öğretmen ve öğretmen adaylarının baskın bir biçimde bir ya da iki öğretim stilini kullandıklarını göstermektedir (Örn. Cothran vd., 2005; İnce ve Hünük, 2010; Jaakkola ve Watt, 2011; Saraç ve Muştı, 2013; Cengiz ve Serbes, 2014; Syrmpas ve Digelidis, 2014; SueSee vd., 2019). Beden eğitimi öğretmen ve öğretmen adaylarının farklı öğretim stillerini kullanmamalarının, lisans öğreniminde öğretim stillerine ilişkin iyi yapılandırılmış uygulamalı dersleri deneyimlememelerinden veya bu deneyimlere sınırlı bir zamanda maruz kalmalarından kaynaklanmış olabileceği düşünülmektedir. Nitekim yapılan araştırmalarda (Örn. Kulinna ve Cothran, 2003; Cothran vd., 2005; SueSee vd., 2018; Wilkinson vd., 2019; SueSee, 2020) bu deneyim eksikliğine vurgu yapılmıştır. Bu düşünceden hareketle ele alınan bu araştırmadan elde edilen sonuçlar, beden eğitimi öğretmen adaylarının sunuş kümesinde yer alan öğretim stillerine yönelik bilgi düzeyinin ve uygulama becerilerinin artırılmasında mikro öğretim tekniğinin etkili olduğunu göstermiştir. Mikro öğretim tekniği, genel eğitim literatüründe sıklıkla araştırılmış olmasına rağmen beden eğitimi alanında öğretim stillerine yönelik bilgi ve beceri kazandırılmasına yönelik herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bununla birlikte, özel öğretim yöntemlerine ilişkin bilgi düzeyinin ve öğretim becerilerinin artırılmasında mikro öğretim tekniğinin etkili olduğu yönündeki elde edilen bu sonuçlar, farklı disiplin alanlarından öğretmen adaylarının katılımıyla gerçekleştirilen diğer araştırmaların (Küçükoğlu vd., 2012; Karadağ ve Akkaya, 2013; Atav vd., 2014; Tok, 2016; Arslan, 2021) sonuçlarıyla uyumludur.

Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda öneriler şu şekildedir: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Lisans Programı'nın müfredatında yer alan Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi, Beden Eğitimi Öğretim Modelleri ve Mikro Öğretim gibi çeşitli derslerde, mikro öğretim tekniği kullanılarak öğretim stilleri ve öğretim modellerine ilişkin uygulamalı olarak bilgi ve beceri kazandırılabilir. Bu çalışmadaki sınırlılıktan farklı olarak ilgili derslerde buluş/üretim kümesi stillerine veya daha kapsamlı bir şekilde hem sunuş hem de buluş kümesi stillerine yönelik mikro öğretim uygulamaları gerçekleştirilebilir. Yine bu çalışmadaki sınırlılık doğrultusunda, gelecek çalışmalarda kontrol gruplu deneysel desenin kullanılması sonuçların geçerlik ve güvenilirliğini arttırabilir. Benzer şekilde, kontrol gruplu deneysel desen araştırmaları ile mikro öğretim tekniğinin öğretmen adaylarının öğretim stillerine ilişkin tercihlerini ve algılarını değiştirmedeki etkisi incelenebilir. Son olarak, mesleki gelişimlerinin bir parçası olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stilleri yelpazesindeki çeşitli öğretim stillerinin teorik ve uygulamalı olarak deneyimlenmesini sağlayacak iyi yapılandırılmış çeşitli çalıştayların düzenlenmesi ve bu çalıştaylara öğretmenlerin katılımları için fırsatlar sağlanması, beden eğitimi ve spor dersi öğretim programının amaçlarına ve kazanımlara ulaşabilme noktasında değerli olacaktır.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik değerlendirme kurulu: Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu

Etik değerlendirme belgesinin tarihi: 22/02/2022

Etik değerlendirme belgesinin sayı numarası: 2022/17

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırmanın tüm aşamalarında iki yazar da eşit katkıda bulunmuştur.

Çatışma Beyanı

Yazarların araştırma ile ilgili bir çatışma beyanı bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Allen, D. W. (1980). Microteaching: A personal review. *British Journal of Teacher Education*, 6(2), 147-151. <https://doi.org/10.1080/0260747800060206>
- Arslan, A. (2021). Öğretmen adaylarının mikro öğretimle “öğretmenlik” yolculuğu: Bir karma desen araştırması. *Eğitim ve Bilim*, 46(207), 259-283. <http://dx.doi.org/10.15390/EB.2021.9406>
- Ashworth, S. (2020). History and overview of the spectrum. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 14-26)*, Routledge.
- Atav, E., Kunduz, N., ve Seçken, N. (2014). Biyoloji eğitiminde mikro öğretim uygulamalarına dair öğretmen adaylarının görüşleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(4), 01-15.
- Bradford, B., Hickson, C., & Berg, S. (2020). The teaching continuum: A framework for generalist trained elementary school teachers in physical education. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The Spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 152-165)*, Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429341342>
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., ve Demirel, F. (2019). *Eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri* (27. Baskı). Pegem Akademi. <https://doi.org/10.14527/9789944919289>
- Byra, M. (2000). A coherent PETE program: Spectrum style. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 71(9), 40-43. <https://doi.org/10.1080/07303084.2000.10605721>
- Byra, M. (2018). Teaching spectrum-style—Part 1. *Runner*, 49(1), 24-31.
- Byra, M. (2019). Teaching spectrum-style—Part 2. *Runner*, 50(1), 15-24.
- Byra, M. (2006). Teaching styles and inclusive pedagogies. İçinde D. Kirk, D. Macdonald, & S. O’Sullivan (Eds.), *The handbook of physical education (1. Baskı., ss. 449-466)*. Sage Publications.
- Byra, M. (2020). The spectrum: My journey. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The Spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 27-36)*, Routledge.
- Cengiz, C., ve Serbes, Ş. (2014). Türkiye’deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(2), 21-34.
- Chatoupis, C. (2018). Physical education teachers’ use of Mosston and Ashworth’s teaching styles: A literature review. *Physical Educator*, 75(5), 880-900. <https://doi.org/10.18666/TPE-2018-V75-I5-8292>
- Chatoupis, C. (2021). The spectrum: Implications for physical education teaching. *Runner*, 52(1), 4-10.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2. Baskı). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

- Cothran, D. J., Kulinna, P. H., Banville, D., Choi, E., Amade-Escot, C., MacPhail, A., Macdonald, D., Richard, J. F., Sarmiento, P., & Kirk, D. (2005). A cross-cultural investigation of the use of teaching styles. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76(2), 193-201. <https://doi.org/10.1080/02701367.2005.10599280>
- Cothran, D. J., & Kulinna, P. H. (2008). Teachers' knowledge about and use of teaching models. *Physical Educator*, 65(3), 122-133.
- Curtner-Smith, M. D. (2020). Featuring The Spectrum in an eclectic PETE program. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The Spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 95-105)*, Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429341342>
- Curtner-Smith, M. D., Todorovich, J. R., McCaughtry, N. A., & Lacon, S. A. (2001). Urban teachers' use of productive and reproductive teaching styles within the confines of the national curriculum for physical education. *European Physical Education Review*, 7(2), 177-190. <https://doi.org/10.1177/1356336X01007200>
- Demirel, Ö. (2017). *Öğretim ilke ve yöntemleri: Öğretme sanatı* (23. Baskı). Pegem Akademi. <https://doi.org/10.14527/9789756802069>
- Garn, A., & Byra, M. (2002). Psychomotor, cognitive and social development spectrum style. *Teaching Elementary Physical Education*, 13, 7-13.
- Goldberger, M., Ashworth, S., & Byra, M. (2012). Spectrum of teaching styles retrospective 2012. *Quest*, 64, 268-282. <https://doi.org/10.1080/00336297.2012.706883>
- Hein, V., Ries, F., Pires, F., Caune, A., Ekler, J. H., Emeljanovas, A., & Valantiniene, I. (2012). The relationship between teaching styles and motivation to teach among physical education teachers. *Journal of Sports Science & Medicine*, 11, 123-130.
- İnce, M. L., ve Hünük, D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(157), 129-139.
- Jaakkola, T., & Watt, A. (2011). Finnish physical education teachers' self-reported use and perceptions of Mosston and Ashworth's teaching styles. *Journal of Teaching in Physical Education*, 30(3), 248-262. <https://doi.org/10.1123/jtpe.30.3.248>
- Karasar, N. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar ilkeler teknikler* (32. Baskı). Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kaya Saylam, D. (2019). *Kavram haritası oluşturmanın beden eğitimi öğretmen adaylarında mikro öğretim uygulama becerilerine etkilerinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora tezi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Manisa.
- Kulinna, P. H., & Cothran, D. J. (2003). Physical education teachers' self-reported use of and perceptions of various teaching styles. *Learning and Instruction*, 13(6), 597-609. [https://doi.org/10.1016/S0959-4752\(02\)00044-0](https://doi.org/10.1016/S0959-4752(02)00044-0)
- Küçüköğlü, A., Köse, E., Taşgın, A., Yılmaz, B. Y., ve Karademir, Ş. (2012). Mikro öğretim uygulamasının öğretim becerilerine etkisine ilişkin öğretmen aday görüşleri. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 19-32.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). *Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (ortaokul 5-8.sınıflar)*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2017). *Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (ortaokul 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar)*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2018). *Beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı (ortaokul 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar)*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2006). *İlköğretim beden eğitimi dersi öğretim programı (1-8.sınıflar)*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2009). *Ortaöğretim beden eğitimi dersi öğretim programı (9-12.sınıflar)*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı.
- Mosston, M., & Ashworth, S. (2008). *Teaching physical education* (1. Çevrimiçi Baskı). Spectrum Institute for Teaching and Learning.
- Ocak, G. (2018). *Öğretim ilke ve yöntemleri* (11. Baskı). Pegem Akademi.
- Parsak, B., & Saraç, L. (2019). Turkish physical education teachers' use of teaching styles: Self-reported versus observed. *Journal of Teaching in Physical Education*, 39(2), 137-146. <https://doi.org/10.1123/jtpe.2018-0320>

- Pill, S., & Rankin, J. (2020). Using the spectrum to ground pete students' pedagogical footings. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The Spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 48-59)*, Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429341342>
- Salvara, M. I., & Bironé, E. N. (2002). Teachers' use of teaching styles: A comparative study between Greece and Hungary. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 14(2), 46-69.
- Sanchez, E., Byra, M., & Wallhead, T. (2012). Students' perceptions of the command, practice, and inclusion styles of teaching. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 17(3), 317-330. <https://doi.org/10.1080/17408989.2012.690864>
- Saraç, L., ve Muştı, E. (2013). Öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim stillerini kullanım düzeyleri ile stillere ilişkin değer algılarının incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.
- Saraç-Yılmaz, L., İnce, M. L., Kirazcı, S., ve Çiçek, Ş. (2005). Beden eğitimi öğretmenlerinin ders zaman yönetimi davranışları ve kullandıkları öğretim yöntemleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(2), 3-10.
- Serbes, Ş., ve Cengiz, C. (2015). Sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 4(1), 101-114.
- SueSee, B., & Barker, D. M. (2019). Self-reported and observed teaching styles of Swedish physical education teachers. *Curriculum Studies in Health and Physical Education*, 10(1), 34-50. <https://doi.org/10.1080/25742981.2018.1552498>
- SueSee, B., Edwards, K., Pill, S., & Cuddihy, T. (2019). Observed teaching styles of senior physical education teachers in Australia. *Curriculum Perspectives*, 39(1), 47-57. <https://doi.org/10.1007/s41297-018-0048-8>
- SueSee, B., Edwards, K., Pill, S., & Cuddihy, T. (2018). Self-reported teaching styles of Australian senior physical education teachers. *Curriculum Perspectives*, 38(1), 41-54. <https://doi.org/10.1007/s41297-018-0041-2>
- SueSee, B. (2020). Using the spectrum to interrogate the teaching styles of physical education teachers. İçinde B. SueSee, M. Hewitt ve S. Pill (Eds.), *The Spectrum of teaching styles in physical education (1. Baskı., ss. 37-47)*, Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429341342>
- Syrmpas, I., Digelidis, N., & Watt, A. (2016). An examination of Greek physical educators' implementation and perceptions of spectrum teaching styles. *European Physical Education Review*, 22(2), 201-214. <https://doi.org/10.1177/1356336X155987>
- Syrmpas, I., Digelidis, N., Watt, A., & Vicars, M. (2017). Physical education teachers' experiences and beliefs of production and reproduction teaching approaches. *Teaching and Teacher Education*, 66, 184-194. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2017.04.013>
- Syrmpas, I., & Digelidis, N. (2014). Physical education student teachers' experiences with and perceptions of teaching styles. *Journal of Physical Education and Sport*, 14(1), 52-59.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics* (6. Baskı). Pearson.
- Tok, Ş. (2016). Mikro öğretim yönteminin öğretmen adaylarının özyeterlik inançlarına ve mesleğe yönelik tutumlarına etkisi. *Milli Eğitim*, 45(212), 5-25.
- Wilkinson, C., Barney, D., ve Christensen, W. F. (2019). PETE teacher candidates' preferred teaching styles. *Physical Educator*, 76(5), 1247-1265. <https://doi.org/10.18666/TPE-2019-V76-I5-9062>
- Yıldız, G., Yılmaz, İ., Yalız Solmaz, D., ve Şimşek, D. (2018). Beden eğitimi öğretmenliği ve sertifika programlarında öğrenim gören öğretmen adaylarının kullandıkları öğretim stilleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(1), 90-106. <https://doi.org/10.16986/HUJE.2017027901>
- Yükseköğretim Kurulu (YÖK) (1998). *Eğitim fakültesi öğretmen yetiştirme lisans programları*. <https://www.yok.gov.tr>.
- Yükseköğretim Kurulu (YÖK) (2007). *Eğitim fakültesi öğretmen yetiştirme lisans programları*. <https://www.yok.gov.tr>.
- Yükseköğretim Kurulu (YÖK) (2018). *Öğretmen yetiştirme lisans programları*. <https://www.yok.gov.tr>.
- Zeng, H. Z. (2016). Differences between student teachers' implementation and perceptions of teaching styles. *Physical Educator*, 73(2), 285-314. <https://doi.org/10.18666/TPE-2016-V73-I2-6218>

Bu eser [Creative Commons Atf-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası Lisansı](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) ile lisanslanmıştır.